

A remény hónapja: január

Erős Kinga (1977, Brassó)
kritikus, szerkesztő, a Magyar
Írószövetség elnöke, József Attila-díjas

Ilyenkor, januárban, amikor mögöttünk vannak az adventi készülődés napjai, és a karácsony kalácsszagú, ánizsos, fahéjas illata is távoli emlék csupán, amelyre egy-egy útszélre dobott, kopott fenyőfa is már csak akkor emlékeztet, ha a rajta hagyott szaloncukorpapírt túl hangosan cibálja a szél, csontjainkban érezzük az állandóságot és a változást.

A szilveszteri hangulat is odébbáll, a fogadalmainkat még nehezen, de tartjuk, miközben lelkünk mélyén tisztában vagyunk tarthatatlanságunkkal. Jól tudjuk, hogy a hétköznapok könnyen felülkerekedhetnek elhatározásainkon, mégis reménykedünk abban, hogy idén ez nem így lesz: ellenállunk majd a csokoládénak, a cigarettának, kinek mi a gyengéje... Az előző évek tapasztalatai ugyan másra utalnak, de a remény, annak óhajtása, hogy idén minden másképp legyen, januárban munkál legerősebben. A január a remény hónapja. Ezt, ha az idő zordsága olykor melankóliával szövi is át, mégiscsak ki kell használnunk.

A nagy tervek, az átalakulások, a megújulás óhajtásának hónapjában járunk. Felgyülemlenek éjjeliszekrényünkön a karácsonyra vásárolt és ajándékba kapott könyvek. Esténként új írói világok tárulhatnak elénk, hiszen az olvasásnak is kedvez ez a hónap, mert a téli esték még

hosszúak, s ilyenkor jobban esik könyvvel a kezünkben a paplan melegébe burkolózni, nyugalmat és megújulást remélve egy-egy alkotástól.

Miközben olvasóként így pihenhetünk, irodalmi műhelyek vezetőiként újabb terveket szövünk. Folyóiratok, könyvkiadók készítik elő éves terveiket, kigondolják, mely hangsúlyok és irányok mentén végzik majd idei munkájukat. Újabb intézmények, ösztöndíjak születnek, s látszik, csendesen ugyan, de sok változást hoz ez az év.

Sokak évtizedes reményei, várákozásai érnek be, amelyek mind abba az irányba törekedtek eddig is, hogy az írók élethelyzete elviselhetőbb, könnyebb legyen, hogy az alkotómunkát megbecsüljék, s irodalmi életünk intézményrendszerei stabilabban, kiszámíthatóan működjenek, kölcsönösen erősítve egymást, az írókat és az olvasókat szolgálva.

Dolgos évnék nézünk elébe, sok tervvel, várárázással. Bízom abban, hogy az eddig keletkezett értékeket sikerül megőrizni, s a tágabb értelemben vett irodalmi életünk jó és sokszínű alkotásokkal lesz gazdagabb, s ezáltal a jövő karácsonyok bejgli-illatába elégedettség is keveredik majd.

Erős Kinga